

IX. NOVÝ SMĚR

Nedlouho po přechodu lávky jsme zastavili na odpočinek v opuštěné chatě, kterou přes léto využívali pastýři. Teď už ale zela prázdnotou – svátkem Lialla Nag Lódh začínalo shánění dobytka do zimních ohrad. Susedla jsem ze své klisny s pocitem, že už nikdy nedám nohy k sobě, a ztuhle jsem se dobelhala dovnitř. Kručelo mi v břiše a hlava se mi točila hlady a nevyspaním. Když jsem v chatě uviděla dvě lůžka, zaradovala jsem se a natáhla se na jedno z nich s úmyslem jen si narovnat záda. Nemohlo to dopadnout jinak – během chvilky jsem spala jako zabítá. Bohužel mi to dlouho nevydrželo, probudili mě, jakmile byla uvařená polévka. S podrážděným zamručením jsem se posadila a promnula si oči. Chápala jsem, že mě včera večer zachránili, ale to je ještě neopravňovalo mě budit.

„Musíme pokračovat, nemůžeme si být jistí, že jsme zmátli stopy,“ vysvětloval Corann.

„A čas na vaření máme?“ zvedla jsem obočí.

„Koně si potřebují taky odpočinout,“ ozval se Eoghan skoro pohoršeně a podal mi misku, ze které se kouřilo.

„Kam vlastně jedeme?“ zeptala jsem se a foukala jsem na lžíci polévky, abych ji trochu ochladila.

Eoghan se podíval na Fiana, který se otočil ke Corannovi, a ten pokrčil rameny. „Plán byl dostat nás a případně i tebe z Rícasealu a pak se pokusit najít nějaké řešení. Pokusit se zjistit něco víc o Běsech.“

Podívala jsem se na něj úkosem přes lžíci s polévkou. „Takže plán nemáte,“ konstatovala jsem.

„Úplně nejlepší by bylo, kdyby se nám podařilo Běsy zlikvidovat. Pak by mi třeba lidé uvěřili, že jsem nevinný,“ odfrkl si Corann. „Nějaké nápady?“

„Můžeme zkusit Ostrov Tkadlen!“ ozval se Eoghan nadšeně.

„Neplácej nesmysly,“ odbyl ho Fian.

„Jaký ostrov?“ zajímala jsem se. Polévka příjemně voněla a zlepšila mi náladu.

„S Tkadlenami je lepší si nezahrávat,“ zavrtěl Corann hlavou. „Jsou to vědmy a besanny, které se stáhly do ústraní. Říká se o nich, že znají odpověď na každou otázku, ale žádají za své rady vysokou cenu.“

„Žádný rozumný člověk se nebude ptát Tkadlen,“ zdůraznil Fian s významným pohledem směrem k Eoghanovi, který na něj udělal obličej, ale dál se nehádal. „Musíme na to jít jinudy.“

Pochopila jsem, že o téhle možnosti nejsou ochotni ani uvažovat, a proto jsem ji zavrhla. „Yaran tvrdil, že Běsi jsou hádanka,“ zamyslela jsem se. „Možná na tom něco je. Možná jim nejdřív musíme porozumět a až z toho vyplyne, jak se jich zbavit.“

„Máš nějaký nápad?“ zeptal se Corann.

Vybavila jsem si oblíbené rčení mistra Genáního, že vědění je nejlepší zbraní. *A já tě vyzbrojím, maličká, jako žádná tvého postave-*